

Справа № 504/5121/23
 Номер провадження 2/504/1160/24

**РІШЕННЯ
 ІМЕНЕМ УКРАЇНИ**

20.03.2024

сmt.Доброслав

Комінтернівський районний суд Одеської області в складі:
 головуєчої судді Вінської Н.В.
 секретарі Коцар А.М.

представника позивача – представник Південного міжрегіонального управління міністерства юстиції (м. Одеса) - Дутчак Галини Олександрівни (в режимі відеоконференції);
 позивача Особа_1 (залі суду);
 перекладача – Кулешової Катерини Ігорівни (в залі суду);
 відповідачки – Особа_2 (в режимі відеоконференції);
 представника відповідачки – адвоката Голосова Юрія Валерійовича (в режимі відеоконференції);
 представника служби у справах дітей Доброславської с/р Фомюк Світлани Василівни (в залі суду)
 експерта Савостіна Олександра Петровича (в режимі відеоконференції)

розглянувши у відкритому судовому засіданні сmt. Доброслав Одеської області справу за позовною заявою Південного міжрегіонального управління міністерства юстиції (м. Одеса) до Туркоманової Олени Михайлівни про визнання незаконним переміщення та подальше утримання на території України малолітньої дитини; зобов'язання повернути малолітню дитину до місця постійного проживання Королівство Бельгія,-

Встановив:

Південне міжрегіональне управління юстиції (м. Одеса) в інтересах позивача Особа_1 звернулось до суду в вказаним позовом до відповідачки Особа_2 посилаючись на те, що Особа_1 (Позивач) та Особа_2 (Відповідачка) є батькам малолітнього Особа_3, який народився 25 грудня 2016 року у місті Гент (Королівство Бельгія) (копія свідоцтва про народження додається). Дитина з моменту народження до виїзду в Україну постійно проживала в Королівстві Бельгія, що підтверджується копією довідки з місця проживання та копією довідки зі школи (копії зазначених документів додаються). Відповідно до інформації, вказаної в заяві про сприяння поверненню дитини, Позивач стверджує, що мав стосунки з пані Особа_2 протягом 6 років. Сторони розлучилися наприкінці жовтня 2020 року. Їхньому синові Особа_3 той момент було 4 роки. Хоча обидва батьки здійснювали батьківські повноваження спільно, позивач піклувався про Особа_3 самостійно протягом перших 4 років життя. Після розриву стосунків пані Особа_2 16.03.2021 звернулася до Суду в сімейних справах Бельгії. Підготовче засідання відбулося 31 березня 2021 року. Відповідно до протоколу судового засідання розгляд справи було відкладено на 19 травня 2021 року. Очікуючи на результати розслідування органів поліції та соціальної служби в справі батьків, суд виніс тимчасову ухвалу, згідно з якою батько мав право зустрічатися з дитиною кожні вихідні з 18:00 п'ятниці по 18:00 неділі, а мати зобов'язалася не виїжджати з малолітньою дитиною за кордон (копія протоколу судового засідання Суду першої інстанції Східної Фландрії округу м. Гент від 31.03.2021 року додається). Режиму зустрічей мати з самого початку не дотримувалася. Батько постійно повідомляв про це органи місцевої поліції, сподіваючись дізнатися точне місцеперебування сина, аби знову з ним побачитися. 31.08.2021 року батько звернувся до органів поліції із заявою про зникнення сина. Від сусідів матері він дізнався про те, що свій будинок пані Особа_2 продала. Надалі Особа_1 вживав численних правових заходів, спрямованих на те, щоб знайти дитину, проте безрезультатно. 07.07.2022 Особа_2 визнано винною у скоєнні кримінального правопорушення на території Бельгії та призначено покарання у вигляді 15 місяців позбавлення волі та штрафу у вигляді 800,00 євро за те, що не передала неповнолітню дитину Особа_1, проігнорувавши рішення суду про право спілкування між батьком та сином, винесене 31.03.2021 (копія рішення Суду першої інстанції Східної Фландрії округу м.Гент від 07 липня 2022 року додається). 10.01.2023 Суд першої інстанції Східної Фландрії округу м. Гент виніс рішення, яким постановив, що пан Особа_1 здійснюватиме виключну батьківську опіку над малолітньою дитиною, а також, що дитина матиме основне місце проживання та місце реєстрації в Особа_1; Особа_1 було надано право за втручання судового виконавця забрати неповнолітню дитину від пані Особа_2 або з будь-якого іншого місця, в якому може перебувати пані Особа_2 та/або дитина (копія рішення Суду першої інстанції Східної Фландрії округу м.Гент від 10 січня 2023 року додається). Відповідно до інформації, вказаної в заяві, батько позбавлений будь-яких контактів з дитиною з лютого 2021 року. Відповідачка односторонньо в

порушення батьківських прав Позивача прийняла рішення про зміну дитиною держави її постійного місця проживання. Своїми діями, зокрема, переховуючи дитину та не повертаючи дитину до постійного місця проживання в Королівство Бельгія, Відповідачка порушує права дитини та Позивача, зокрема, право дитини на належне батьківське виховання та право Позивача на визначення місця проживання дитини. Отже, у розумінні вищенаведеного вивезення дитини та подальше її утримування Відповідачкою на території України без згоди на те Позивача є протиправним. Відповідачка порушує права Позивача на піклування про дитину, що включають право на визначення місця проживання малолітнього Особа_3. Королівство Бельгія є державою, в якій дитина постійно проживала і за законодавством якої мають вирішуватися питання щодо правовідносин між батьками і дитиною, піклування про дитину, у тому числі визначення її місця проживання.

Під час судового розгляду справи представник Південного міжрегіонального управління міністерства юстиції (м. Одеса) Дутчак Г.О. підтримала поданий позов просила суд його задовольнити з підстав зазначених у ньому.

Позивач Особа_1 у судовому засіданні підтримав позовні вимоги та просив їх задовольнити, оскільки відповідачка порушує його право на спілкування з його сином. За рішенням суду він має право на спілкування з сином, але відповідачка без його згоди перевезла його сина до України у зв'язку з чим він не може бачити свого сина майже три роки, що спричиняє йому душевний біль, він знаходиться у депресії у зв'язку з чим не працює. Вважав себе супер батьком, оскільки постійно опікувався своєю дитиною, купував йому памперси, їжу, одягу, влаштував гарне свято на день його народження, зробив собі наколку на тілі з ім'ям сина, вважав, що відповідачка не спроможна дати гідне виховання дитині в Україні, оскільки Королівство Бельгія є цивілізованою країною з великими можливостями. Він мріє, щоби його син став відомим футболістом, що неможливо здійснити в Україні. Зазначав що Особа_2 постійно зловживає спиртними напоями, вживає наркотики, в даній час веде аморальний спосіб життя та займається ескортом. Він оплатив Особа_2 декілька пластичних операцій, які їй зробили в Туреччині. Для цього вони спільно з нею взяли кредит, і в даний час він свою частину виплатив, а вона ні. Зробити пластичні операції на обличчі та тілі було її мрією, оскільки вона бажала працювати танцівницею стриптизу. Після операції вона пішла працювати стриптизеркою, але у подальшому він її відмовив від цього, оскільки в їхній культурі це гріх. Оскільки Особа_2 постійно пиячила, неналежно доглядала за їхнім сином, своїми постійними дзвінками заважала йому працювати на заводі (на якому він пропрацював рік), на ґрунті пияцтва викликала поліцію та оговорювала його, він прийняв рішення про їх розлучення. Відповідно до рішення суду він мав право на спілкування з сином з 18.00 п'ятниці до 18.00 неділі, але Особа_2 постійно порушувала встановлений судом порядок спілкування, а в подальшому взагалі забрала дитину та без його згоди вивезла дитину до України.

Представник відповідачки адвокат Голосов Ю.В. заперечував проти задоволення позову з причин того що повернення малолітньої дитини до батька становить загрозу для малолітнього Особа_3.

Відповідачка в судовому засіданні у якому приймала участь у режимі відеоконференції позовні вимоги не визнала, просила суд відмовити у задоволенні позову в повному обсязі. Своє спільне проживання позивачем охарактеризувала, як пекло. Пояснила, що вона є матір'ю трьох неповнолітніх дітей - Особа_4, Особа_5 та Особа_3 (спільна дитина з позивачем). З

Особа_1 вона познайомилась по інтернету та на перше їх побачення прийшла разом із своїми двома дітьми. Позивач від початку знав, що у неї двоє дітей, і що старший її син, є її сином, а не молодшим братом. Від самого початку їх спільного проживання Особа_1 незлюбив її старшого сина постійно його бив, жорстоко наказував, закривав у темній кімнаті та не дозволяв його випускати. Коли вона захищала сина, то він на не сварився та декілька разів також побив, внаслідок чого вона вимушена була віддати дитину спочатку матері, а потім до інтернату. Старший син Особа_4 сумував без неї, у нього почали з'являтися суїцидальні думки та розмови. Так як у неї було двоє дітей та народився молодший їх спільний син Королівство Бельгія виділила їм великий будинок для проживання дітей. На старшого сина Особа_4 також була виділена кімната, але син там проживати не міг, оскільки Особа_1 цього не дозволяв. Крім того, позивач почав проявляти сексуальний інтерес до її на той час малолітньої доньки, що проявлялось у торканнях до її геніталій та розмов на кшталт того, що вона буде робити, коли її донька підросте та «влюбить» у нього. Потім позивач також почав проявляти агресію до її доньки, одного разу дуже сильно її кинув на уніташ внаслідок чого останній розколовся навпіл. Тоді, коли вони почали проживати разом вона повідомила позивача, що не має бажання мати ще одну дитину, так як у неї вже є двоє, однак позивач запевнив її в тому, що він безплідний. Внаслідок чого вони не використовували протизаплідні засоби і вона завагітніла. Позивач дізнавшись про її вагітність не хотів дитини, протягом тривалого часу тероризував її та змушував зробити аборт, в тому числі в Голландії, оскільки у Бельгії аборти на п'ятимісячному терміні вагітності не робили. Потім він змушував її зробити внутрішньоутробний ДНК тест для доведення того, що дитина дійсно його, однак лікарі відмовилися робити такий тест, оскільки це могло негативно вплинути на швидко народжену дитину. Після народження Особа_3 а саме через два місяці змусив її іти працювати. За дитиною позивач не дивився, а віддав сина своїй матері, яка через місяць відмовилася доглядати за Особа_3 оскільки зневажливо ставилась до Особа_2 оскільки та була україркою та не того віросповідання. У подальшому вона вимушена була віддати дитину до дитячого садку відповідного віку. Таким чином, відповідачка порушує права Позивача на спілкування з сином, а в подальшому взагалі забрала дитину та без його згоди вивезла дитину до України.

про його догляд за сином не відповідає дійсності. Крім того, є надуманими та неправдивими ствердження позивача, що вона була п'яною «24 на 7» та втрачала людське обличчя. Вона постійно працювала, інколи на двох роботах, водила дітей до дитячого садку її бачили сусіди, вона не могла би цього робити, бо її би вигнали з роботи. Так, як вона тяжко працювала вона не завжди встигала прибиратися вдома (що викликало осуд з боку родини позивача), але вона старалася. Більшість часу дома був сам позивач і його не турбувало це. Щодо її пластичних операцій, то на ці операції її спонукав сам позивач, так як йому не подобались її форми, які змінилися внаслідок народження трьох дітей. Крім того, саме він хотів, щоби Особа_2 працювала стриптизеркою, оскільки вважав, що так вона заробить більше грошей. Їй не подобалося працювати у стриптизі, для неї це було огидно, місце роботи було далеко від її помешкання, вона не могла бачити дітей і це її пригнічувало. Однак Особа_1 вважав, що вона отримує мало грошей, бо погано виконує свою роботу та домовився, що вона буде працювати у стриптизі в іншому місці. Незважаючи на те, що вона почала працювати в іншому місці грошей заробити більше не вдалось. У зв'язку з цим він сказав їй повертатися додому і на колишню роботу до офісу пояснивши тим, що можуть дізнатися сусіди та заняття стриптизом то є гріх. Після повернення додому Особа_1 зробив її життя нестерпним, вимагав повернення коштів за операцію внаслідок чого вона разом з дітьми, на яких був виділений будинок, перейшла жити до притулку. Суд Королівства Бельгії за позовом Особа_1 встановив режим побачень батька з сином. Однак він неналежним чином доглядав за сином, кормив його чіпсами, при спілкуванні батька з сином в їхньому будинку були присутні інші різні жінки (в той час коли вона з дітьми жила у притулку), які невідомо чим там займалися. Після спілкування з батьком чотирьохрічна дитина почала себе дивно поводити проявляючи не відповідний до віку сексуальний інтерес до матері. За для її побачення та доглядом за сином він постійно вимагав від неї гроші. Вимагаючи від неї гроші він почав погрожувати скаліченням або вбивством власного сина. Знаючи, що у нього дома є пістолет вона сприйняла цю погрозу, як реальну та викликала поліцію. Поліція прибула до місця його помешкання забрала він нього, а його тимчасово ув'язнили. Після даного випадку вона зрозуміла, що не зможе захистити себе та дітей у Бельгії, та прийняла рішення виїхати до України. Так, з даного судового розгляду справи вона знає про те, що суд Бельгії ухвалив рішення щодо неї за те, що вона нехтувала рішенням суду та не дала сина батькові, але вона не виконала рішення суду не від того, що не поважає суд чи закони Бельгії, вона мала реальні та об'єктивні побоювання негативного впливу батька на психіку дитини. Після погроз батька, щодо ушкодження здоров'я та позбавлення життя своєї дитини, знаючи, як жорстоко він поведився з нею та з її старшими дітьми, вона вважала єдиним та правильним рішенням свій переїзд до України. Оскільки вона народилася в Україні у місті Одеса, її зручними мовами є українська та російська (хоча вона знає чотири мови), однак їй важко захищати себе та дітей у Королівстві Бельгія від Особа_1. В Україні, незважаючи на війну, вона відчуває себе захищеною та у безпеці, крім того здатною захистити інтереси своїх дітей. У даний час вона винаймає квартиру у місті Одеса, для дітей створені усі належні умови проживання, вона працює, так як у Бельгії оператором чату, має добрий заробіток щоб самотужки забезпечити себе та дітей усім необхідним, діти дуже дружні, дуже люблять одне одного, старші діти опікуються молодшим братом, діти навчаються в онлайн школі Особа_3 (охрещений у 2021 році як Олексій), у вихідні дні відвідує заняття з малювання. Він не бажає згадувати час, коли він проживав в татом та не бажає спілкуватися з татом. Із її спостережень за сином та розмов з ним вбачає наявність прояву насильства та сексуального інтересу батька до сина. Вважала даний позов матеріальною зацікавленістю Особа_1 та маніпуляцією дитиною, оскільки він знає, як вона любить свої дітей і що вона не уявляє свого життя без дітей. Він прагне таким чином отримати кошти, оскільки знає, що її мама продала будинок у Бельгії та має кошти. Він уже змушував її маму виплачувати страховку за його машину. Категорично заперечувала проти задоволення позову.

Представник третьої особи – служби у справах дітей Доброславської селищної ради Одеського району (залучений до участі у справі ухвалою суду 23.01.2024 року) Фомюк С.В. заперечувала проти задоволення позову. Суду надано висновок органу опіки та піклування, яким визначено доцільним проживання Особа_3 25.12.2016 року разом із матір'ю Особа_2 31.05.1991 року народження.

В судовому засіданні був допитаний експерт Савостін Олександр Петрович, який має вищу психологічну освіту, кваліфікацію судового експерта за спеціальністю 14.1. «Психологічні дослідження», I кваліфікаційний клас, стаж роботи психологом 43 роки, стаж судово-експертної роботи в системі МОЗ та науково-дослідницькому інституті судових експертиз Міністерства юстиції України з 1982 року пояснив суду, що за результатами експертного дослідження він дійшов висновку про реальну небезпеку повернення малолітнього Особа_3 до батька Особа_1

Рух справи:

- 22.11.2023 року ПІВДЕННЕ МІЖРЕГІОНАЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ ЮСТИЦІЇ (М. ОДЕСА) в інтересах позивача Особа_1 звернулось до суду з позовом до відповідачки Особа_2
- 22.11.2023 року протоколом розподілу судової справи між суддями головуючою суддею по справі визначено суддю Вінську Наталію Всеволодівну.
- 23.11.2023 року суддею Вінською Н.В. постановлено ухвалу про прийняття позову,

відкриття провадження та призначення підготовчого судового розгляду на 10.00 годину 12 грудня 2023 року.

4. 12.12.2023 року судове засідання відкладено на 14.00 годину 23.01.2024 року у зв'язку неявкою представника відповідача з поважних причин.

5. 23.01.2024 року за клопотанням представника відповідача – адвоката Голосова Ю.І залучено у справі третю особу, яка не заявляє самостійних вимог на предмет спору – орган піклування – службу у справах дітей Доброславської селищної ради Одеського району Одеської області з зобов'язанням надання висновку.

6. 23.01.2024 року ухвалою суду 23.01.2024 відмовлено у задоволенні клопотання представника відповідача – адвоката Голосова Ю.В. про звернення з судовим дорученням до Королівства Бельгія про витребування доказів.

7. 23.01.2024 року судове засідання відкладено у зв'язку із залученням третьої особи та необхідності підготування висновку на 14.00 годину 07.02.2024 року.

8. 02.02.2023 року за клопотанням третьої особи (у зв'язку з необхідністю складення висновку) судове засідання відкладено на 14.00 годину 29.02.2024 року.

9. 29.02.2024 року у підготовчому судовому засіданні залучено до матеріалів справи висновок експерта № 02/24 від 05.02.2024 року, висновок органу опіки та піклування Доброславської селищної ради Одеського району Одеської області, затвердженого рішенням виконавчого комітету Доброславської селищної ради Одеського району Одеської області від 27.02.2024 року № 80 допитано позивача по справі Особа_1 та. Відкладено судовий розгляд для допиту у судовому засіданні відповідачку Особа_2 та судового експерта Савостіна О.П. на 10.30 годин 15.03.2024 року.

10. 15.03.2024 року в судовому засіданні допитано відповідачку Особа_2, судового експерта Савостіна О.П., закрито підготовче судове засідання та розпочато розгляд справи по суті з'ясовано обставини справи, досліджено докази, закінчено з'ясування обставин та перевірки і доказами, суд перейшов до судових дебатів, після чого видалився до нарадчої кімнати для прийняття рішення.

Судовим розглядом справи встановлено.

Позивач та відповідачка по справі є батьками малолітнього Особа_3 відповідно до свідоцтва про народження номер: 2016-0003.2003-38 (виписка) дитина Особа_3 дата народження 25.12.2016 року місце народження Гент (Бельгія) час народження 08:38 стать чоловіча Матір Особа_2 31.05.1991 року народження Одеса (Радянський Союз). Батько Особа_1 17.05.1990 року народження Гент (Бельгія) (т. 1 а.с.19 на звороті).

Відповідно до довідки про огляд реєстрації Боммелстраат 24 9000 Гент Особа_3 виписаний початкової школи ДЕ 30.06.2021 р. за власним бажанням (т. 1 а.с. 20 на звороті).

Згідно довідки з місця проживання з історією переїздів станом на 16.02.2023 р. Особа_3 25.12.2016 року за національністю бельгійець з 25.12.2016 року до 12.07.2017 року проживав 9000 (Гент) Наді Краппестраат, 6/0103; з 12.07.2017 по 24.11.22 проживав 9000 (Гент) Яспістраат, 8. Виписано з власної ініціативи 24.11.2022 року (т. 1 а.с.21).

Судом першої інстанції Східної Фландрії, округ м. Гент 31.03.2021 року прийнято рішення про встановлення тимчасового порядку спілкування батька з дитиною з 18.00 годин п'ятниці до 18.00 години неділі. В судовому засіданні заявниця Особа_2 не була присутньою, як зазначено в рішенні суду оскільки боялась Особа_1 та знаходилась за секретною адресою (т. 1 а.с. 23).

Заочним рішенням Суду першої інстанції Східної Фландрії, Округ м. Гент від 07 липня 2022 року по справі 2022/2688 Особа_2 засуджено за невиконання рішення Суду від 31 березня 2021 року щодо спілкування Особа_1 з його сином Особа_3 (т. 1 а.с. 29-33).

Остаточним заочним рішенням Суду Східної Фландрії, округ м. Гент Судовий відділ у справах сім'ї та неповнолітніх від 10.01.2023 року по справі №2023/326 визначено, що Особа_1 має «виключну батьківську владу над малолітнім» Особа_3. Встановлено, що Особа_1 повинен бути зареєстрованим у реєстрі запису населення за адресою проживання батька. Уповноважив батька забрати у матері або в будь-якому іншому місці з втручанням державного виконавця це також у вихідні дні, і за необхідності, за допомогою органів державної влади, якщо судовий виконавець вважає це за потрібне і уповноважить батька забирати дитину до себе або забажає її привести до нього. Визначено матері сплачувати батькові щомісячний внесок у розмірі 125 євро на місяць, що підлягає сплаті батькові наперед з 13 жовтня 2022 року (т. 1 а.с.34-38).

Особа_2 31.05.1991 року народження є громадянкою України, що підтверджується паспортом громадянина України виданого 07.10.2021 року (т. 1 а.с. 139).

Особа_3 25.12.2016 року народження є громадянином України, що підтверджується паспортом громадянина України для виїзду за кордон (т. 1 а.с. 141).

Відповідно до довідки № 5115-000019928 про реєстрацію особи громадянином України Особа_3

25.12.2016 року народження уродженець Бельгії м. Гент відповідно до рішення ГУДМС України в Одеській області від 18.05.2023 року набув громадянства України на підставі ч. 1 ст. 7 Закону України «Про громадянство України» з 25 грудня 2016 року (від народження) (т. 1 а.с.142).

Довідкою Шомполівського старостинського округу Доброславської селищної ради Одеського району Одеської області визначено, Особа_2 зареєстрована та проживає с. Старі Шомполи вул. Виноградна, будинок та до складу сім'ї входять Син Особа_4 26.10.2008 р.н., Донька Особа_5 07.03.2013 року народження, син Особа_3 25.12.2016 року народження (т. 1 а.с.143).

Згідно довідки заступника директора «Атмосферної школи» (ТОВ «АТМОСФЕРНА ШКОЛА» 04073 м. Київ вул. Кирилівська, 134А офіс 231, код ЄДРПОУ 31451932) станом на 06.12.2023 року вих. № 5623Е Особа_3 буде зарахований до 1 го класу «ТОВ «АТМОСФЕРНА ШКОЛА» (т. 1 а.с.144).

Згідно висновку експерта № 02/24 за результатами проведення судово-психологічної експертизи від 05 лютого 2024 року:

1. Особа_3 25 грудня 2016 року народження, з урахуванням його вікових особливостей, емоційного стану, індивідуально-психологічних особливостей, рівня розумового розвитку та умов мікросоціального середовища спроможний надавати оцінку ставленню кожного з батьків до нього, виявляти прихильність до когось з батьків.

2. У Особа_3, 25 грудня 2016 року народження, дуже теплі відносини з матір'ю, Особа_2 він любить її, прив'язаний до неї, боїться розлуки з матір'ю.

3. Особа_3, 25 грудня 2016 року народження, боїться батька Особа_1, стверджує, що батько його бив.

4. Малолітній Особа_3 хоче проживати з матір'ю.

5. Віковою особливістю дітей віку малолітнього Особа_3 є залежність їх оцінки від впливу значущих дорослих (наприклад, батьків). Але Особа_3 вже може дати оцінку відношенню кожного з його батьків до нього.

6. Виховання малолітнього Особа_3 його матір'ю, Особа_2 позитивно впливає на психологічний стан та розвиток дитини. Виховання малолітнього Особа_3 його батьком Особа_1 може негативно вплинути на психологічний стан та розвиток дитини, аж до появи психічного розладу.

7. Особа_1 дозволяє собі агресивні, образливі висловлювання на адресу Особа_2 та адресу її дітей, застосовує до неї та до дітей фізичну силу, що певним чином характеризує його особистість, та не виключає, виникнення при певних умовах проявів подібної манери поведінки й відносно його дитини. Це не можуть позитивно позначитися на вихованні дитини та її відношення до матері, тобто гармонійному вихованню малолітньої дитини Особа_3.

8. Особа_2, з урахуванням її індивідуально-психологічних властивостей, інтелекту, властивостей емоційно-вольової сфери, спрямованості особистості, має необхідні для виховання психолого-педагогічні якості. Виховна концепція Особа_2 є позитивною, син є для неї важливою частиною життя, про якого вона прагне піклуватися, бажає оберігати його. Вона приймає сина таким, яким він є, поважає і визнає його індивідуальність, схвалює його інтереси, проводить з ним чимало часу і не шкодує про це. Підекспертна виявляє щирий інтерес до того, що цікавить сина, високо оцінює його здібності, заохочує, намагається бути з ним на рівних. Матір прагне до емоційної близькості з сином, виявляє йому безумовне прийняття (відчуває та демонструє любов до сина в незалежності від його поведінки і особистісних особливостей). Такий стиль батьківського відношення може тільки позитивно вплинути на емоційний, психічний стан та відчуття благополуччя дитини Особа_3, 2016 року народження.

Мотиви відмови у задоволенні позову.

Розглянувши поданий позов, матеріали справи та вислухавши пояснення сторін суд приходять до висновку про відмову у задоволенні позову виходячи з того, що судовим розглядом справи встановлено серйозний ризик того, що повернення Особа_3 до батька Особа_1 поставить дитину під загрозу заподіяння фізичної або психічної шкоди або іншим шляхом створить для дитини нетерпиму обстановку (пункт «б» частини першої статті 13).

До такого висновку суд дійшов із заключення експерта та його пояснень наданих у судовому засіданні з яких вбачається існування реальної та серйозної загрози фізичної та психічної шкоди дитині.

Крім того, суд приймає до уваги пояснення відповідачки, щодо вчинення насилля позивача та її двох старших дітей, внаслідок чого, суд Королівства Бельгія заборонив Особа_1 (т. 1 а.с.) наближатись до неї та її старшого сина та доньки, вона вимушено проживала у притулку разом із дітьми.

Суд приймає до уваги пояснення позивачки та відповідача, що за заявою Особа_2 до поліції Бельгії син Особа_3 був відібраний від батька, а батько Особа_1 був тимчасово ув'язнений поліцією.

При ухваленні рішення суд приймає до уваги особистість відповідачки, та її здібність самотужки без допомоги держави створити належні умови для проживання як Особа_3, так і для двох своїх неповнолітніх дітей (т. 2 а.с, 42-44).

Комінтернівський районний суд

Одеської області

Мостовий

*1516*9325127*1*1*

Також суд приймає до уваги особистість позивача Особа_1, який за його поясненнями поясненнями відповідачки він тривалий час ні де не працює (працював рік на заводі до народження синя пояснив суду що не може працювати, так як перебуває у депресії, суду не відомо про джерела його матеріального існування та фінансового стану, судовим розглядом справи встановлено, що позивач не має власного житла, так як апартаменти м. Гент Надін Краппестраат, 6/0103 були надані йому державою для проживання, як одинаку, а будинок м. Гент на Яспістраат, 8 були надані державою для проживання позивача з відповідачкою разом з її дітьми.

Приймаючи рішення суд враховує поведінку позивача, щодо відповідачки в частині того, що вона вимушена була працювати стриптизеркою. Навіть якщо позивач не змушував відповідачку до такого виду діяльності, то він повинен був не допустити такої можливості навіть на деякий час. Дана обставина не може позитивно характеризувати позивача у будь-якому випадку.

Позивачем не доведено, а судовим розглядом справи не встановлено що відповідачка Особа_2 зловживала та зловживає алкоголем та наркотиками, так як само по собі пояснення позивача про те що суд Бельгії не виніс би на його користь рішення не може довести суду про наявність таких згубних звичок у відповідачки. Суд враховує той факт, що рішення суду Бельгії на його користь було ухвалено заочною режимі без врахування думки та пояснень Особа_2 у зв'язку з чим посилання позивачем є належними та не переконливими для суду.

Суд приймає до уваги, що малолітній Особа_3 з лютого 2021 року проживає в Україні, мати створила для нього належні та комфортні умови проживання, піклується про його психоемоційний стан. З часу переміщення дитини, а саме з лютого 2021 року пройшло більше року і дитина прижилась у новій середовищі (вивчає мову, відвідує заняття з малювання, своєю родиною бачить матір та брата з сестрою, і бажає повертатися до батька).

Крім того, суд критично сприймає пояснення Особа_1, щодо його опікування сином, як «супер тата», оскільки позивачем дана обставина жодним чином не доведена, та спростовуються тим, що дитина не бажає повернення до тата.

Для суду не є переконливим доказом належного опікування сином наявність у Особа_1 татування на тілі та ланцюжка з іменами Особа_3

Суд критично оцінює бажання Особа_1 реалізувати сина у майбутньому, як «відомого футболіста» оскільки судовим розглядом справи не встановлено як прихильності Особа_3 до футболу, так як і бажання батька враховувати та уважно ставитись до здібностей та особистості сина.

При ухваленні рішення суд враховує, що Особа_3 є громадянином України. Відповідно до ст. 3 Конституції України «людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. Права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави. Держава відповідає перед людиною за свою діяльність. Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави».

Згідно ч. 2 ст. 25 Конституції України «громадянин України не може бути вигнаний за межі України або виданий іншій державі. Україна гарантує піклування та захист своїм громадянам, які перебувають за межами».

Відповідно до ст. 27 Конституції України «ніхто не може бути свавільно позбавлений життя. Обов'язок держави - захищати життя людини. Кожен має право захищати своє життя і здоров'я, життя і здоров'я інших людей від протиправних посягань».

Право на повагу до його гідності закріплене ст. 28 Конституції України, відповідно до якої «ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність поводженню чи покаранню»

Згідно ст. 52 Конституції України «діти рівні у своїх правах незалежно від походження, а також від того, народжені вони у шлюбі чи поза ним. Будь-яке насильство над дитиною та її експлуатація переслідуються за законом».

Права і свободи людини і громадянина захищаються судом, відповідно до ч. 5 ст. 55 Конституції України, якою визначено, що «кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань».

Застосовані судом норми права при розгляді справи.

Згідно з частиною другою статті 2 ЦПК України якщо міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, передбачено інші правила, ніж встановлено цим Кодексом, застосовуються правила міжнародного договору.

У частині четвертій статті 10 ЦПК України визначено, що суд застосовує при розгляді справи Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року (далі - Конвенція) і протоколи до неї, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України, та практику Європейського суду прав людини (далі - ЄСПЛ) як джерело права.

Правовідносини щодо повернення дітей, які незаконно утримуються в державі, відмінні від державних і постійного проживання, порядок та умови захисту дітей від шкідливих наслідків їхнього незаконного переміщення або утримування урегульовані положеннями Конвенції про цивільно-правові

міжнародного викрадення дітей, укладеної 25 жовтня 1980 року в м. Гаага (далі - Гаазька Конвенція 1980 року), до якої Україна приєдналася згідно із Законом України від 11 січня 2006 року № 3303-IV «Про приєднання України до Конвенції про цивільно-правові аспекти міжнародного викрадення дітей».

Статті 3, 12, 13, 20 Гаазької Конвенції містять вичерпний перелік обставин, за наявності яких суд має право відмовити в поверненні дитини до місця постійного проживання. Суд може відмовити в поверненні дитини у наступних випадках: якщо в ході розгляду справи виявить, що особа, установа або інший орган, що піклуються про дитину, фактично не здійснювали права піклування на момент переміщення або утримування чи заявник дав мовчазну згоду на переміщення або утримання (пункт «а» частини першої статті 13); або з моменту переміщення пройшло більше року й дитина прижилася у новому середовищі (частина друга статті 12); або існує серйозний ризик того, що повернення поставить дитину під загрозу заподіяння фізичної або психічної шкоди або іншим шляхом створить для дитини нетерпиму обстановку (пункт «б» частини першої статті 13); або якщо дитина заперечує проти повернення і досягла такого віку і рівня зрілості, при якому слід брати до уваги її думку (частина друга статті 13); або якщо повернення не допускається основними принципами запитуваної держави в галузі захисту прав людини й основних свобод (стаття 20).

Відповідно до статті 12 цієї Конвенції, якщо дитина незаконно переміщена або утримується так, як це передбачено статтею 3, і на дату початку процедур у судовому або адміністративному органі тієї Договірної держави, де знаходиться дитина, минуло менше одного року з дати незаконного переміщення або утримування, відповідний орган видає розпорядження про негайне повернення дитини.

Судовий і адміністративний орган, навіть у тих випадках, коли процедури розпочаті після сплину річного терміну, про який йдеться в попередньому пункті, також видає розпорядження про повернення дитини, якщо тільки немає даних про те, що дитина вже прижилася у своєму новому середовищі.

Якщо судовий або адміністративний орган в запитуваній державі має підстави вважати, що дитина була переміщена до іншої держави, він може зупинити процедури або відмовити в прийнятті заяви про повернення дитини.

Згідно із статтею 8 Гаазької Конвенції будь-яка особа, установа або інший орган, які стверджують, що дитина була переміщена або утримується з порушенням прав піклування, може звернутися з заявою до Центрального органу за місцем постійного проживання дитини або до Центрального органу будь-якої іншої Договірної держави за допомогою у забезпеченні повернення дитини.

Договірна держава визначає Центральний орган для виконання функцій, покладених Конвенцією на такі органи (стаття 6 Гаазької Конвенції).

Цілі цієї Конвенції досягаються шляхом співпраці компетентних органів в державах-учасниках. В Україні Центральним органом для виконання передбачених Конвенцією функцій, а також співробітництва з іноземними центральними органами визначено Міністерство юстиції, яке діє безпосередньо або через територіальні управління юстиції.

Функції та механізм взаємодії залучених до її виконання органів влади визначається Порядком.

Європейський суд з прав людини у своїх рішеннях дав тлумачення наведених вище положень Конвенції та критеріїв їх застосування судами.

Так, у рішенні «Шнеерсоне і Кампанелла проти Італії» від 12 липня 2011 року, який зазначав, що Європейський Суд вправі перевіряти процедуру, застосовану національними судами, зокрема, впевнитись в тому, що ці суди, застосовуючи та надаючи тлумачення положенням Гаазької конвенції, додержуються гарантій Конвенції і особливо статті 8 (див. в цьому відношенні Постанову Європейського Суду у справі «Бьянки проти Швейцарії» (Bianchi v. Switzerland) від 22 червня 2006 року, скарга № 7548/04, § 92, та Постанову Європейського Суду у справі «Карлсон проти Швейцарії» (Carlson v. Switzerland) від 06 листопада 2008 року, скарга № 49492/06, § 73).

У цій сфері головне питання полягає в тому, чи встановлено справедливу рівновагу між конкуруючими інтересами - дитини, двох батьків та і публічного порядку - в межах розсуду, якими користуються держави в таких питаннях, однак з врахуванням того, що найкращі інтереси дитини повинні бути пріоритетним міркуванням (див. Постанову Європейського Суду у справі «Гнаоре проти Франції», § 59).

«Інтересами дитини», перш за все, є наступні два: збереження зв'язків з родиною, якщо не встановлено, що ці зв'язки є небажаними, та можливість розвитку у здоровому середовищі (як приклад - Постанова Великої Палати Європейського Суду у справі «Ельшольц проти Германії» (Elsholz v. Germany), скарга № 25735/94, § 50, ECHR 2000-VIII, і Постанова Європейського Суду у справі «Маршалек проти Чеської Республіки» (Marsalek v. Czech Republic) від 04 квітня 2006 року, скарга № 8153/04, § 71). Найкращі інтереси дитини з точки зору перспективи особистого розвитку залежать від багатьох індивідуальних обставин, зокрема, його віку та рівня зрілості, присутності або відсутності його батьків, оточуючого середовища та вражень.

Рішення про повернення дитини не може прийматися автоматично або механічно із застосуванням Гаазької конвенції, як про те свідчить наявність в цьому акті ряду виключень з зобов'язання повернення дитини (див. зокрема статті 12, 13 і 20), заснованих на розумінні відносно дійсної особистості дитини та його оточення, що показує необхідність застосування судом, який розглядає справу, індивідуального підходу

КОПІЯ ВІРНА

Виготовлено з автоматизованої системи обробки документів (№172) суду

до нього (див. Постанову Європейського Суду у справі «Мамуссо і Ванністо проти Франції», §172) суду. Таким чином, завдання оцінки найкращих інтересів дитини у кожній індивідуальній справі покладається на національні органи.

Згідно правил оцінки доказів (ст.89 ЦПК України) суд оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному, об'єктивному та безпосередньому дослідженні наявних у справі доказів. Жодні докази не мають для суду заздалегідь встановленої сили. Суд оцінює належність, допустимість, достовірність кожного доказу окремо, а також достатність і взаємний зв'язок доказів у їх сукупності. Суд надає оцінку як зібраним у справі доказам у цілому, так і кожному доказу (групі однотипних доказів), який міститься у справі, мотивує відхилення або врахування кожного доказу (групи доказів).

Таким чином, завдання оцінки найкращих інтересів у кожній індивідуальній справі покладається на національні органи.

Відповідно до частини 2 ст. 12 Конвенції обставиною, за наявності якої суд має право відмовити поверненні дитини до місця постійного проживання, якщо у ході розгляду справи суд виявить, що моменту переміщення пройшло більше року і дитина прижилася у новому середовищі.

Встановлено та цього не заперечують сторони по справі, що дитина була переміщена в Україну 202 році, отже на час розгляду справи з моменту переміщення дитини пройшло більше року.

Про наявність того, що дитина прижилась у своєму новому середовищі можуть свідчити наступні факти: що дитина, яка є громадянином України, дитина проживає в сім'ї відповідача, за дитиною здійснюється належний побутовий та медичний догляд, За віком дитина ще немає можливості відвідувати школу проте буде зарахована до 1 го класу «ТОВ «АТМОСФЕРНА ШКОЛА». Також судом враховується, що малолітня дитина більше року постійно проживає на території України, разом з матір'ю та іншими членами їхньої сім'ї, та з досліджених під час судового розгляду доказів є достатні підстави вважати, що дитина прижилась у своєму новому середовищі.

Таким чином повернення малолітньої дитини до Королівства Бельгія не можна вважати доцільним оскільки у випадку примусової зміни укладу життя малолітньої дитини та повернення її до цієї країни існуватиме серйозний ризик заподіяння дитині морально-психічної шкоди.

На підставі викладеного, дослідивши та оцінивши докази у справі в їх сукупності, суд дійшов до висновку про повну відмову у задоволенні позовних вимог.

Разом з тим суд вважає за необхідне роз'яснити позивачу, що рішення суду не встановлює обмежень у спілкуванні з дитиною та не перешкоджає йому реалізації ним його батьківських прав на участь у житті дитини, її вихованні та утриманні. У разі вчинення таких перешкод з боку відповідачки позивач може скористатись відповідним законодавством України для захисту своїх прав.

Керуючись ст., ст. 259, 263-265 ЦПК України, суд,-

В И Р І Ш И В:

У задоволенні позову Південного міжрегіонального управління міністерства юстиції (м. Одеса) до Особа_2 про визнання незаконним переміщення та подальше утримання на території України малолітньої дитини; зобов'язання повернути малолітню дитину до місця постійного проживання Королівство Бельгія - відмовити.

Рішення може бути оскаржено до Одеського апеляційного суду шляхом подання апеляційної скарги на рішення суду протягом тридцяти днів з дня його проголошення.

Учасник справи, якому повне рішення суду не було вручено у день його проголошення або складення, має право на поновлення пропущеного строку на апеляційне оскарження, якщо апеляційна скарга подана протягом тридцяти днів з дня вручення йому повного рішення суду.

Рішення суду набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги всіма учасниками справи, якщо апеляційну скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закритті апеляційного провадження або прийняття постанови суду апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Суддя :

Вінська Н. В.

Прошито пронумеровано та скріплено печаткою на 4 аркушах

Вінська Н.В.

набрав законної сили
19.04.2024

Комітєрнівський районний суд
Одеської області
Мостовий *1516*9325127*1*1*